

Основна зернова сировина для отримання ефірної олії в Україні – це коріандр, аніс, фенхель (кріп).

Список використаних джерел

1. Вилкова С. А. Товароведение и экспертиза парфюмерно-косметических товаров. Учебник для вузов. – М.: Издательский дом “Деловая литература”, 2000. – 286 с.
2. Засоби косметичні для очищення шкіри та волосся. Загальні технічні умови: ДСТУ 4315:2004. – [Чинний від 2005-07-01]. – К.: Держспоживстандарт України, 2005. – 15 с. – (Національний стандарт України).
3. Кривова А. Ю. Технология производства парфюмерно-косметических продуктов / А. Ю. Кривова, В. Х. Паронян. – М.: ДеЛиПринт, 2009. – 668 с.
4. Мозер Г. Початок відродження легкої промисловості // Легка промисловість. – 2005. – №3. – С. 7-8.
5. Пешук Л. В. Технологія парфюмерно-косметичних продуктів: навч. пос. для студ. // Л. В. Лешук, Л. І. Бавіка, І. М. Демідов. – К.: Центр навчальної літератури, 2007. – 376 с.
6. Розміщення продуктивних сил / За редакцією Є. П. Качана. – К.: Видавничий дім «Юридична книга», 2002. – 212 с.
7. Солдатенко С. С., Кащенко Г. Ф., Головкин В. А. Полная книга по ароматерапии. Профилактика и лечение заболеваний эфирными маслами. – Симферополь: Таврида, 2005. – 480 с.
8. Чистілін Д. Еволюційний розвиток світової економіки та інтеграція України // Економіка України. – 1999. – №1. – С. 80-88.
9. Яковлева Л. А. Товароведение парфюмерно-косметических товаров: учебн. для вуз. / Л. А. Яковлева, Г. С. Кутаков. – СПб.: Издательство “Лань”, 2001. – 256 с.

Янчак В.

*магістрантка II курсу
спеціальності 014 Середня освіта(Географія)
Науковий керівник – проф. Заставецька Л. Б.*

ОСНОВНІ ФАКТОРИ БІДНОСТІ НАСЕЛЕННЯ: СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ

Постановка проблеми. Проблеми бідності та соціальної нерівності залишаються для України актуальними тривалий період. Кризові процеси їх лише загострили. Подібна ситуація є загрозливою і породжує значну соціальну напругу, знижує людський потенціал та гальмує подальший соціально-економічний розвиток країни. Тому необхідність негайного проведення заходів, спрямованих на боротьбу з бідністю та надмірною соціальною нерівністю, є очевидною. За таких умов дослідження особливостей соціальної структури українського суспільства, визначення основних причин зuboжіння більшої частини населення України та обґрунтування напрямів соціально-економічної

політики держави, спрямованої на поліпшення існуючої ситуації, набувають особливої актуальності.

Виклад основного матеріалу. До основних чинників, які визначають бідність населення відносяться [4]:

а) економічні чинники:

– безробіття, адже зайнятість зменшує ризики перебування населення в стані бідності, хоча і не гарантує цього. Не можна однозначно стверджувати, що рівень безробіття є індикатором бідності певного регіону, тому що при відсутності робочих місць частина населення починає шукати роботу в інших регіонах чи країнах. Тобто, безробіття, насамперед, є індикатором соціально-економічного розвитку регіону, а не стану бідності його населення. У регіонах із високим рівнем безробіття значно вище цінуються низькооплачувані види зайнятості та інші джерела доходів, наприклад, наявність власної земельної ділянки, присадибного господарства тощо. Крім того, в таких регіонах меншою є гострота бідності та соціальна нерівність;

– рівень оплати праці та рівень доходів, які визначають можливість споживання товарів і послуг особою чи домогосподарством та рівень задоволення таких потреб.

– рівень цін на продукти харчування, одяг, комунальні послуги, лікування, відпочинок, які зумовлюють загальний добробут населення та рівень його обов'язкових витрат.

– економічні умови для розвитку підприємництва, що створюють умови для розширення можливостей зайнятості населення.

б) соціально-демографічні чинники:

– вікова структура населення, в якій висока частка пенсіонерів так само як і висока частка дітей збільшують ризики бідності населення і підвищують економічне навантаження на працездатних осіб. Тобто, вікова структура населення лише створює ризики, але прямо не визначає бідність населення. Захворюваність населення, що підвищує витрати на лікування та профілактику хвороб (сьогодні в ієрархії потреб потреба в ліках є першочерговою потребою поряд із потребами в одязі та їжі).

– соціальні негаразди, що включають поширення таких негативних явищ, як алкоголізм, наркоманія, захворюваність на СНІД, туберкульоз, злочинність тощо. Соціальні негаразди впливають, як правило, не лише на конкретного індивіда, але і на його сім'ю, що суттєво збільшує їх негативний вплив.

в) культурні та поведінкові чинники.

– невиправдані та, часто, непотрібні витрати, викликані бажанням до розкошів, престижу, модних тенденцій та соціальних брендів при одночасному недостатньому харчуванні, рівні освіти тощо.

– економія витрат на лікування, профілактику захворювань та харчування.

– низький рівень культури населення, особливості менталітету, що визначають сприйняття особою себе, як бідної людини.

г) суспільні стандарти, норми та вимоги життя, тобто «суспільні тренди» життя, які визначаються оточенням, в якому живе індивід. Бідність в такому випадку визначається як неспроможність задовольняти такі тренди щодо житлових умов, вищої освіти, предметів побуту та особистого використання.

В Україні можна виділити чотири групи регіонів із різними передумовами для поширення бідності населення. Найвищі загрози формування бідності населення склалися в областях Поділля, на Закарпатті і Волині, меншою мірою у північних регіонах України. Причиною цього є несприятливе поєднання економічних і демографічних чинників, зокрема домінування аграрного сектора у структурі їх економіки, висока частка сільського населення, значна питома вага осіб старших вікових груп.

Сільські населені пункти значно програють містам за рядом показників, у тому числі за доходами-витратами, споживчо-майновими характеристиками, рівнем облаштованості житлового фонду, розвитком транспортної інфраструктури, якістю послуг освіти, охорони здоров'я і сфери побутового обслуговування [3].

Проблему подолання бідності у нашій країні необхідно вирішувати за допомогою реалізації наступних стратегічних напрямів: підвищення зайнятості населення та розвиток ринку праці, збільшення рівня доходів від трудової діяльності, впровадження доцільних страхових принципів соціального захисту працівників, поліпшення житлових умов соціально вразливих верств населення, удосконалення системи соціального законодавства, ефективне використання бюджетних коштів і засобів спеціальних позабюджетних фондів, реалізація програми залучення міжнародних інвестицій та грантів на соціальні перспективи та заходи, здійснення моніторингу реалізації стратегічних напрямів подолання бідності.

Висновки. Отже, бідність населення – це перш за все суспільна проблема, яка вимагає практичних дій щодо її зменшення, потребує об'єктивної та всебічної наукової оцінки поширення бідності в українському суспільстві з боку органів державної влади та органів місцевого самоврядування для розробки ефективних програм соціальної

допомоги й упорядкування несправедливої диференціації доходів населення.

Головними причинами виникнення та поширення бідності є зменшення рівня зайнятості населення, зростання рівня безробіття, низький рівень оплати праці та пенсійного забезпечення, заборгованість із заробітної плати і соціальних виплат, що мають суто економічне підгрунтя, відсутність розвинутої системи страхування життєвих ризиків та адресної соціальної допомоги.

Список використаних джерел

1. Бідність, податки та економічне зростання / Архангельський Ю. // Економіка України. – 2006. – №5 – с.63-71
2. Боротьба із бідністю: Нові кроки уряду / Андрусенко М. // Вісн. Пенс. Фонду України – 2007. – №3 – с.11
3. Богуш Л.Г. Комплексний розвиток соціальної сфери сільської місцевості України: проблеми та підходи до підвищення ефективності його державного регулювання / Богуш Л.Г. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/33235/58-Roshchina.pdf?sequence=1>
4. Васильєв О. А. Теоретико-методологічні аспекти диференціації населення за умовами життя [Електронний ресурс] / О. А. Васильєв // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. – Режим доступу : http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/2010_4_1/263-272.pdf.